

28. Tko je bila Marija Magdalena?

54 pitanja i odgovora o Isusu Kristu, pripremljenih od tima katoličkih teologa sa sveučilišta Navarra. Ovo je pitanje br. 28: „Tko je bila Marija Magdalena?“

30.10.2009.

Prethodna pitanja

● U Evanđeljima ne piše mnogo o Mariji Magdaleni. Bila je jedna od žena koje su slijedile Isusa i dvorile ga svojim dobrima (Luka 8:2).

► Bila je žena koju su zvali Marija i koja bješe iz Migdal Nunaya, Tariquaea na grčkom, Magdalum na latinskom, malog gradića na zapadnoj obali Galilejskog mora (Genazaretsko jezero), oko 5 kilometara sjeverno od Tiberijade.

► Isus je iz nje protjerao sedam demona (Luka 8:2; Marko 16:9). To može značiti i opsjednutost đavlom, ali isto tako može značiti tjelesnu ili duševnu bol koju je ona trpjela.

● U sinoptičkim Evandeljima se spominje kao prva iz skupine žena koje su iz daljine promatrale razapinjanje Isusa (Marko 15:40-41) i koje su sjedile nasuprot grobnice (Mt 27:61) kada su polagali Isusa u grob (Marko 15:47). Govore nam kako su se rano u zoru prvog dana u tjednu Marija Magdalena i ostale žene vratile u grobnicu kako bi miomirisima pomazale tijelo (Marko 16:1-7). Tada im je anđeo rekao da je

Isus uskrsnuo te neka idu i kažu to učenicima.

● Sveti Ivan nam daje iste informacije, ali uz male distinkcije. Marija Magdalena je uz njegovu Majku Mariju pored križa (Ivan 19:25). Rano prvog dana u tjednu (dan poslije šabata), još prije svitanja, ona dolazi do grobnice, vidi da je kamen s ulaza maknut i odlazi reći Petru, misleći da je netko ukrao Isusovo tijelo (Iv 20:1-2). Plačući se vratila do groba i tamo sretne Isusa koji joj naloži neka ide i kaže učenicima da on uzlazi svome Ocu (Ivan 20:11-18). To je njezina slava.

● Zato je u tradiciji istočnih Crkvi nazivaju "isapostolos" (jednaka apostolima), a Crkva na zapadu "apostola apostolorum" (apostol apostola). Prema predaji na Istoku, pokopana je u Efezu, a njezini ostaci kao relikvije preneseni u Carigrad u 9. stoljeću.

● Mariju Magdalenu su često prikazivali umjesto ostalih žena u Evandjelju.

► Od 6. do 7. stoljeća je u latinskoj Crkvi postojala težnja da se Mariju Magdalenu prikaže kao grešnicu koja je u kući Šimuna farizeja suzama Isusu oprala noge (Lk 7:36-50).

► Neki crkveni oci i pisci, skladajući Evandjelja su tu grešnu ženu prepoznali kao Mariju, sestru Lazarevu, koja je u Betaniji mirisima pomazala Isusovu glavu (Iv 12:1-11). Matej i Marko ne spominju ime Marija, već kažu da je to bila neka žena i da je pomazanje bilo u kući Šimuna gubavca (Mt 26, 6-13).

► Kao rezultat, zahvaljujući ponajviše sv. Grguru Velikom, na Zapadu se brzo proširila i prihvatila ideja da su tri žene zapravo jedna osoba. Međutim, ništa u Evandjelju ne ukazuje na to da je Marija Magdalena ista osoba kao i Marija

koja pomazuje Isusa u Betaniji, jer čini se da je potonja sestra Lazarova (Ivan 12:2-3). Niti se može zaključiti da je ona grešnica koju spominje sveti Luka i koja je suzama oprala noge Isusu. U ovom slučaju je to shvaćanje razumljivo, jer sveti Luka odmah nakon što Isus oprašta toj ženi, kaže da su Isusu pomagale neke žene, među kojima je bila i Marija Magdalena iz koje je istjerao sedam demona (Luka 8:2).

► Nadalje, Isus hvali ljubav grešne žene: "Zato, kažem ti, oprošteni su joj grijesi, i to mnogi, jer je pokazala mnogo ljubavi." (Lk 7:47), također možemo razabrati veliku ljubav u susretu Marije sa Isusom nakon uskrsnuća (Iv 20:14-18). U svakom slučaju, čak i ako je u pitanju ista žena, njezina grešna prošlost je ne čini nečasnom. Petar je bio nevjeran, a Pavao je bio progonitelj kršćana. Njezina veličina ne leži u njezinoj bezgrješnosti, već u njezinoj ljubavi.

● Zbog svoje važne uloge u Evanđelju dobiva posebnu pažnju nekih marginalnih skupina unutar prve Crkve. To su u suštini bile gnostičke sekte čiji su zapisi u cjelini bila tajna otkrića o Isusu nakon uskrsnuća i kojima su iskoristili lik Marije za širenje svojih ideja. To su povijesno neutemeljene priče.

► Crkveni oci, pisci i ostala djela nam osvjetljuje ulogu Marije kao učenice Gospodinove i kao glasnice Evanđelja. Međutim, od desetog stoljeća nadalje se javljaju neke izmišljene priče u kojima ju se uzvisuje i koje su se širile uglavnom u Francuskoj. Tamo je nastala i predaja, ali koja nema povijesnih temelja, da su Marija Magdalena, Lazar i još neki, kad su počeli progoni kršćana, iz Jeruzalema otišli u Marseille i preobratili čitavu Provansu. Prema toj predaji je Marija umrla u Aix-en-Provence ili Svetom

Maksiminu, a njezini ostaci
preneseni u Vezelay.

Bibliografía: V. Saxer, Maria
Maddalena, en *Biblioteca Sanctorum*
VIII, Roma 1966, 1078-1104; M.
Frenschkowski, "Maria Magdalena",
en *Biographisch-Bibliographischen*
Kirchenlexikons.

Juan Chapa

---

pdf | document generated
automatically from [https://opusdei.org/
hr-hr/article/28-tko-je-bila-marija-
magdalena/](https://opusdei.org/hr-hr/article/28-tko-je-bila-marija-magdalen/) (17.03.2026.)